

TRĂNG VỤ LAN

Tâm Hải Đức

Trăng tháng bảy hay trăng của các tháng khác trong năm cũng đều giống nhau, nếu trời quang mây tạnh thì trăng rằm lúc nào cũng tròn vành vạnh, ánh sáng vàng ấm bao trùm cả không gian. Nhưng vàng trăng tháng bảy luôn được chú ý và ca tụng rất nhiều, có lẽ vì trăng tháng bảy có một ý nghĩa rất thiêng liêng đặc biệt. Đó là Trăng Vụ Lan.

Không biết từ thuở nào, mặt trời được tượng trưng cho sự cương nghị nóng bỏng của người Cha và vàng trăng luôn được chọn là biểu hiện của sự âu yếm nồng nàn của người Mẹ; rồi theo Âm lịch thì tháng bảy là tháng Vụ Lan, tháng của Tứ Ân Phụ Mẫu, tháng của sự tôn trọng cả hai đấng sinh thành, ân nghĩa của cả hai luôn được ca ngợi và ví như non cao biển rộng, thiếu một trong hai bậc đó là cả một sự bất hạnh lớn.

Nhưng mỗi khi nói đến công ơn nuôi dưỡng hay tình cảm gắn bó thắm thiết trong gia đình thì chúng ta thường hay nói đến người Mẹ nhiều hơn người Cha. Tuy rằng cũng có những trường hợp ngoại lệ, nhưng đa phần thì người Mẹ là biểu tượng của yêu thương, tận tụy, hy sinh, cần mẫn, chịu cực chịu khổ, để ý, lo lắng cho các con từng miếng ăn áo mặc... Ông bà mình cũng có câu : "không ai hiểu con bằng Mẹ" là vậy!

Ngoài chín tháng mười ngày cưu mang con trong bụng, vất vả bước qua cửa sinh tử cho đứa con chào đời, Mẹ là người theo sát bên con, lo từ việc vật vãnh, tất cả những sinh hoạt trong gia đình đều có bóng dáng của Mẹ. Bàn tay dịu dàng mát rượi của Mẹ đặt lên vàng trán hâm hấp nóng của con mỗi khi con ngã bệnh. Ánh mắt mừng vui của Mẹ mỗi khi bắt chúng con đứng tựa vào cột nhà đo xem bao lớn, cùng với cái chắc lưỡi vui vui : "các con mau lớn quá! mẹ phải may áo quần mới nữa rồi!" còn nhiều nhiều lắm! làm sao mà kể cho hết...

Có lẽ vì vậy mà tiếng gọi "Mẹ ơi, Má ơi!" nhiều hơn là tiếng gọi "Ba ơi, Bố ơi!" và điều này làm các con có cảm giác sự có mặt của Mẹ nhiều hơn là gần gũi với Ba, cách hành xử của Mẹ thường thì mềm mại hơn cái cứng rắn, cương nghị của Ba; tuy rằng cũng có những người Cha thương yêu chăm sóc các con mình hết lòng, và cũng có những người Mẹ bỏ bê con cái, sống ích kỷ không lo lắng cho gia đình...

Lễ Vu Lan không chỉ là cơ hội tưởng nhớ và vinh danh công ơn sinh thành nuôi dưỡng của các bậc cao niên hay ông bà đã khuất mà là một cơ hội của gia đình ngày hôm nay và tiếp nối ngày mai, một dòng sinh mệnh huyết thống không bao giờ đứt, những đứa con trong thời đại hay hoàn cảnh nào cũng phải được lớn lên trong sự dạy dỗ và chăm sóc của cả Ba lẫn Mẹ. Có những nhận xét rằng lớp trẻ ngày nay không mấy gì quan tâm đến tình cảm trong gia đình...Cái lỗi ở đây là bắt nguồn từ cách mà Ba Mẹ dạy dỗ và đối xử với con trẻ trong nhà. Xã hội ngày càng phức tạp, người Mẹ không còn bị đóng khung trong ngôi nhà ấm cúng hay bên nồi cơm ơ cá, người phụ nữ có mặt càng ngày càng nhiều trong các sinh hoạt bên ngoài ngôi nhà...thì giờ có mặt cho gia đình con cái vì vậy bị eo hẹp đi và sự gắn bó mật thiết trong gia đình không nhiều thì ít cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Xã hội càng tiện nghi, càng phức tạp thì càng nảy sinh nhiều quan ngại với sự non nớt chưa trưởng thành của lớp trẻ cho ta thấy điều cần thiết của sự dạy dỗ quan tâm của các bậc Ba Mẹ trong việc tạo nền tảng vững vàng bình yên cho con trẻ, và đây cũng là công việc xây dựng nền móng tình cảm gắn bó gia đình cho tốt đẹp, bậc Ba Mẹ cũng nên chia sẻ đồng đều tình thương của mình cho con cái, không nên tự cho mình là người chủ trong gia đình, làm ra tiền, rồi có những tranh thủ lôi kéo tình cảm của con cái theo cán cân tài chính dù đó là Ba hay Mẹ, những thái độ phe phái này sẽ ảnh hưởng không tốt và làm thui chột tình cảm tự nhiên trong trắng, vô tư của con trẻ ngay trong gia đình, đưa đến sự phá sản của tư tưởng đạo đức căn bản nơi con người. Sự đồng thuận giao hòa giữa Mẹ và Ba rất cần thiết trong đời sống tình cảm của các con, đồng thời tạo cho con trẻ niềm tin và sự yêu kính cả Ba lẫn Mẹ.

Xã hội càng văn minh thì phong cách càng đa dạng, nhu cầu truyền thông giữa Ba Mẹ và con cái không còn được đưa lên hàng đầu cho nên chuyện củng cố tâm ý, gìn giữ nhân cách căn cốt phải được Ba Mẹ quan tâm và nhận thức đúng đắn. Sự giáo dục tâm lý phải được Ba Mẹ khéo léo lồng vào những lúc chuyện trò thân mật, cởi mở trong gia đình và họ hàng quen thuộc, sự đồng cảm thương yêu sẽ được nuôi dưỡng và lớn mạnh trong những dịp này. Những bước chân vững vàng, những nụ cười đầu ngày và những giấc ngủ bình an của Ba Mẹ là một trong những hành trang vốn liếng của con trẻ sau này, góp phần rất lớn cho sức đề kháng của con trẻ trong cuộc sống chao đảo đầy phức tạp trong tương lai.

Ngày mai là thành quả của những gì mà hôm nay đang có, và vầng trăng tháng bảy sẽ luôn dịu dàng trong sáng tiếp đến ngàn năm sau nữa, ý nghĩa của đêm Vu Lan tháng bảy có còn thiêng liêng trân quý hay không đều là kết quả của sự gìn giữ, nuôi dưỡng bền bỉ từ các thế hệ hôm nay cho ngày mai và ngày mai kế tiếp.

Đó cũng là một nhắc nhở cho người con trẻ rằng: Ba Mẹ không cần hay đòi hỏi sự hiếu thảo của các con khi họ đã về với khói hương, mà ngay chính trong lúc còn hiện tiền, họ cần lắm sự yêu kính, tôn trọng và ân cần kề cận sớm hôm. Có lẽ vào lúc cuối đời, niềm vui to lớn nhất của Ba Mẹ là quà tặng yêu kính của các con mà ngày xưa mình đã đem cả cuộc đời tạo dựng.

Xin ngòi thật yên để ngắm vàng trăng tháng bảy và để thấy rằng ánh trăng huyền diệu này không chỉ sáng mãi trên bầu trời xa thẳm mà luôn lung linh trong lòng mỗi con người hôm nay.

Mùa Vu lan 2014
Tâm Hải Đức

www.vietnamvanhien.net